

Om Spædbørneterapi.

Af Mogens A. Lund.

Mit møde med spædbørneterapi har været ganske overvældende.

Hvis jeg kun havde hørt om metoden og ikke med egne øjne havde set hvordan det foregik og hvad terapien førte med sig, ville jeg næppe have troet på det jeg hørte.

Grundlaget for spædbørneterapi er skabt af den franske børnelæge Françoise Dolto og den nuværende form bygger på hendes metoder.

Man placerer et barn, og det kan være et spædbarn, som ikke har udviklet talens brug, foran sig. Man præsenterer sig og fortæller barnet dets historie, nøgternt og realistisk, nænsomt og empatisk, sådan som den har udspillet sig i virkeligheden, med særlig vægt på traumer, ulykker og overgreb, og efter ganske få seancer bliver et barn med svære psykosomatiske udviklingsforstyrrelser betydelig ændret, det hviler bedre i sig selv, kommer i trivsel og udvikler sig på en mere normal måde.

Det kan dreje sig om børn som har svært ved at tage føde til sig, med svært kompromiteret tarmfunktion. Børn som er undervægtige, fjerner sig i kontakten og i generel svær mistro – generelt set svære psykosomatiske udviklingsforstyrrelser.

På meget illustrative videooptagelser ser man hvordan terapeuten får kontakt med barnet, holder den, og i passende doser informerer barnet om dets historie, og barnet forandrer sig – stort set for øjnene af en – bliver faste i blikket, stabiliseret i kontakten og udvikler sig i hverdage mellem seancerne til normal funktion.

Det ser ud som et mirakel.

At udøve terapiformen er naturligvis en kunst, som al anden kvalificeret psykoterapi.

Terapeuten samarbejder intensivt med forældrene. Bliver bekendt med forløbet af barnets tilblivelse, graviditetens forløb, fødslen og tiden efter fødslen. Man gennemdrøfter forløbet, holder sig til realiteterne, usentimentalt, empatisk og uden fordømmelse og moraliseren.

Man bliver enige om hvad der skal fortælles, i hvilket tempo det skal foregå, hvordan seancerne skal arrangeres, og så går man i gang.

Der kan være tale om fysiske og psykiske vanskeligheder under graviditet og fødsel, og der kan være tale om traumer eller overgreb i forbindelse med fødsel eller efter: for tidlig fødsel, medfødte fejl som fysisk er blevet behandlet, men psykisk forsømt, vold og/eller seksuelle overgreb, det kan være ganske barsk for terapeuten at stå model til, og det er vigtigt at terapeuten er stærk og veluddannet, har hold på egne følelser og reaktioner, og er i stand til at formidle barske historier på en nøgtern og indfølelse måde.

På kurset jeg var på, gennemgik vi øvelser hvor vi blev trænet i at fortælle vores egen historie – helt fra undfangelsen, gennem graviditeten og barneårene og op til nutiden, med vægt på den allerførste tid – og så prøvede vi at modtage historien fra en samtalepartner, og det var ganske forbløffende hvor stærk virkning det havde på os.

Selv lærte jeg meget om mig selv, og selv om jeg har flere lange terapiforløb bag mig, må jeg sige, at der var indsigter jeg fik på kurset som var nye for mig, og som har haft stor betydning for mig sidenhen.

Inger Poulsen er en fin fortolker af Doltos metoder, hun er dertil en dygtig formidler og underviser, og jeg kan kun sige:

Se det selv, oplev det, se miraklerne foregå foran dine egne øjne og gå ud og medvirk til udbredelsen af denne fremragende terapiform.

Spædbørneterapi er en fantastisk behandlingsmetode som fortjener den største udbredelse. Det er faktisk forbløffende at den ikke er mere udbredt end den er – den har været tilgængelig her i landet i flere år. Dokumentationen af effektiviteten er sober og grundig, og udøverne har ikke sparet sig selv med henblik på udbredelse af ideer og metode.

Mogens A. Lund er speciallæge i børnepsykiatri, tidligere overlæge ved børnepsykiatrisk afsnit, Aalborg Psykiatriske Sygehus.

Han er medstifter af The Kempler Institute of Scandinavia, et institut for familiebehandling og videreuddannelse af fagfolk, og han har været terapeut, træner og supervisor sammesteds i en menneskealder. Han har udgivet talrige artikler om børne- og familierapeutiske emner, har været klummeskriver ved flere store dagblade og har bl.a. udgivet bøger om supervision, konsultation og familieliv.